



WĘDANIÉ ÛDÉTKÓWIONÉ  
PRZEZ MINISTRA  
ADMINISTRACJI I CYFRIZACJI

Danuta Stanulewicz

Pówióstka

## Balbina z IV B

*Spòtikóm Barbòrkã (abò ò retanim niewdzãcznégò Brata)*

Jô mia chãc przeczëtac Mëmie dwa òstatné Dzéle, nen ò Witkù i nen ò jiwrach Paùela z przycygnieniem (chòc w całoscë na co zawracac so głowã tim, co mdze za rok?), ale Mëma nie wëkòza za interesowaniò lëteraturã.

– A wiele to mò stronów? – spitała.

Jô rzekła, wiele. A Mëma na to, że dzysò ni mòże. Szkòda. Mëma bë mie mògła pòmòc. Òna doch wié wiele wiãcy ò Witkù niżlë jô. Kò jô wszëtczégò nie pamiãtóm, bò abò jô bëła za malinkò, abò jesz wcale mie nie bëto na swiece.

– Przepròszóm Ce, Balbinkò, ale jô ni móm czasu. Wieczór jesmë rôczony na mionowi dzëń.

Jô ju nawetka nie spitała kògò. Znòwù jaczis cëzy człowiek wiãcy znaczì jak jô. Në, dëcht, żebë to bëła Wastnò Alinka, tej bëm ni mia nick procëm. Jã prawie baro lubiã.

Dzys chcã napisac ò Dzewczëcu Witka. Nazëwò sã Barbòrka. Mëszlã, że òna téz mò jiwier ze swòjim mionã. W ti nieszczesny ksãżce ò mionach moze wëczëtac, że Balbina mò sã zajikac, a Barbara òznòczò barbarzińskò, cëzò i niegòdajãcò pò greckù. A Barbòrka ani nie je barbarzińskò, ani cëzò, leno ùcywilizowónò i zdrëszonò. Blòs jedno bë sã zgòdzãto – nie rozmieje pò greckù. Ale czejbë nauczëła sã grecczégò, tej to miono bë ju nijak do ni nie pasowãto.



Kò czësto jak ze mnã – jô doch ani sã nie zajikóm, ani nie bülbòcã.

Barbòrka je òsoblëwò miłò. Pòrà dni temù jô jã spòtka na szasym. Më so pògòdatë ò gwiondach i ò žëcym na jinëch planëtach. To bëła baro zajmajãcò nõùkòwò kòrbiònka. Jô so ùdba, że w przinòdnoce téz bãdã sztudërowa astronomiã. To mùsi bëc pò pròwdze cos nadzwëkòwégò. Jak na złosc nadeszël mój Brat i diskùsjò sã nama ùrwa.

– Witòjże – pòwiedzòł. Rozmieje sã, że nié do mie, leno do Barbòrczi. Na mie leno sã przëzdrzòł spòde łba.

– Za czim tã sã tu krãczysz? Ale flot dodóm!

– Witkù, Balbinka doch mòze z nama jic na szpacér – zabédowa Barbòrka.

– Jesz le tegò bë brakto!

Mój Brat bëł wjadowiony. Prawie że nad zemiã sã ùnòszòł z tegò gòrzu. Jô ju chciała pòrznãc ze smiëchù, ale wnenczas mie sã przëbòczëto ò globùsu. Jesz bë mie gò wżã nazòd.

– Baro za ròczbã dzãkùjã, ale ni mògã dzys z Wama szpacërowac – jô chùtkò sã wëkrãcëta. – Jô ni móm czasu, bò jem ju z kògùms ùgòdónò.

– Ùgòdónò! – mój Brat zasmiòł sã przekãсно. – Cëkawé z kògùm? Tak wczas to sã zaczinò!













